

Azija. Na Koreji, zaradi katere je bila vojska med Kitajci in Japonci, so umorili oni dan kraljico in postavili novo vlado, ki je sestavljena iz japonskih privržencev. Da bi Japonci dobili Korejo popolnoma v svoje roke, tega Rusi gotovo ne bodo dopustili. Mogoče, da se v kratkem zaradi Koreje Rusi in Japonci spoprimejo.

Za poduk in kratek čas.

Slovenci na narodopisni razstavi v zlati Pragi.

IV.

Še nekaj moramo omeniti in to je poslopje malo, podobno kapelici. Plačam 10 krajcarjev in vstopim. Ah! glej, napis ti kaže »Valaška Madonna«. Kaj je to? To je velika slika ali prav za prav so tri slike, predočujoče Betlehem, od slovitega Adolfa Libšerja, spominjajoč nas božične narodne pesmi »Pasli ovce Valaši, na betlémské Salasi«. Na srednji sliki je Marija z Jezuškom, katerega molijo pastirci. Marija je oblečena kakor valaške žene, pred njo klečijo pastirci v belih kožuhih, obuti v opanke; ne daleč od njih vidiš mlekarso posodo. Na levi strani Marija z Jožefom, na desni nad pastirji, kateri bedijo pri svojih ovcah v noči, prikazal se jim je angelj, ki plava v jutrnji megleni zarji, da jim naznani rojstvo. Zares lepa slika, vredna, da si jo človek pogleda.

Na razstavi tudi vidiš podobe, ki predočujejo narodno nošo in narodne šege. Tam v eni hiši sedé predice; kramljaje sučejo kolovrate, vse oblečene v narodno nošo, snažno in lepo. Tu je vse židane volje in prazno oblečeno. In kako tudi ne bi, saj so — svatje. Ženin, lepo oblečen, ima za klobukom s širokimi kraji »pušelj«, kakor kako omelo, in nevesta je vsa v vencih in trakah ter lahko stopa v »nabiksanih« škornjih z dolgimi golenicami in visokimi petami. Zopet na drugi strani vidiš, kako prideta dva v svate. Stari, najbrž oče z velikim dežnikom pod pazduho, stopa naprej, se spoštljivo odkrije in svojo spregovori. Mati nevestina ima precej opraviti, oče pa se modro drži, kakor bi ga pod nosom bril, med tem ko dekle skrivaj tu in tam pogleda na ženina, — prihodnjega moža. In to je bilo vse tako živo predočeno, da če si kedaj kaj takega bral ali slišal, zdelo se ti je, da se res vse pred teboj godi.

Na razstavi je bila tudi neka »mašina«, okoli katere se je v navadnem času vse zbiralo. Kaj je neki? Pristopiva bliže! Glej — klobase delajo in še kako? Tu ti je djal pri enem koncu celi kos mesa v »mašino« in pri drugem koncu so kar iz nje letele kuhane klobasice, katere so si ljudje kupovali in jedli!

Vredno pogledati je bilo tudi staro Prago, sešeno zaradi starih rečij, ki si jih tamkaj videl, kakor orožje in sprave iz husitskih vojsk. Tedaj so se ljudje drugače »tolkli«, ko zdaj seveda. Imeli so železne cepce, s katerimi so gotovo vsakega v tla pobili, kogar so zadeli. Da so v razstavi točili za dober denar izvrstno samo češko pivo in vino, je samo ob sebi razumno. In tudi tu si videl povsod, kako je po čeških pivarnah in krčmah življenje, kamor si vstopil. Si zahteval navadnega piva, ni ti bilo treba dosti šteti, pa si se pohladil in okrepečal, in se ti ni bilo treba bati, da bi te glava bolela ali te celo »grizlo«, kakor prè po pivu, ki nam ga naši »dobri« (?) Nemci prodajajo za trdo prisluženi slovenski denar. To je ravno lepo pri Čehih, da vse imajo svoje. Denar pri domačih ostane, pri nas Slovencih pa le tisto kaj velja, kar nam ptujec ukvasi. Ne tako! Glejmo, da bomo povsod le domačine, Slovence podpirali, če kaj kupujemo. In naši Slovenci tudi naj gledajo, da bodo imeli zmirom najboljše blago in naj tudi

ne zahtevajo pri blagu nekoliko za svojo narodnost! To mimogredé povem, prejemem grem iz Prage v Novoves, o kateri prihodnjič nekaj povem.

Smešnica. A.: »Kako pa je kaj z vašimi bolnimi očmi?« — B.: »Jaz ne vem, pa zdravnik mi pravi, da zdaj že bolje vidim«.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Za zgradbo novega šolskega poslopja pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so svetli cesar iz zasebne blagajnice darovali 300 gld.

(Pomiloščenje.) Svetli cesar so o bivanju v Zagrebu pomilostili 61 kaznjencev iz Hrvaške in Slavonije. Dvema na smrt obsojenima so kazni znižali na 15 let, drugih 59 pa je bilo takoj izpuščenih.

(Častno občanstvo.) Občina Višnja ves je izvolila poslanca gg. dr. Lavoslava Gregorčeca in M. Vošnjaka ter župana Jožefa Lipuša za častne občane.

(Zahvala.) Družba sv. Cirila in Metoda in Mohorjeva družba sta darovali lepo število knjig šolski knjižnici pri Sv. Janžu na Vinski gori, za kar se tamšnji šolski svet dostojno zahvaljuje.

(Družba sv. Mohorja) je že začela razpošiljati letošnje knjige, s katerimi bode lahko vsak popolnoma zadovoljen, kajti knjige so res krasne. Vsak ud jih dobi šestero in sicer: »Zgodbe sv. pisma«. II. snopič; molitvenik: »Sv. Jožef«; »Umna živinoreja«. II. knjiga; »Naše škodljive rastline«. IV. snopič; »Pod lipo«. Knjiga za mladino in koledar za l. 1896. Mohorjani naše škofije dobijo knjige v štirih ali petih tednih.

(Marenberg in »nemški šulverein«.) Marenberžani bojda dobijo 14.000 gold. od nemškega šulvereina za zidanje nove sole, kjer hočejo zadnjega Slovenca pohrustati. Judeževi groši nemškega šulvereina se večini Marenberžanov prav dobro podajo! Sploh pa Marenberg ni več avstrijski trg, kajti v občinskem zastopu ima odlično mesto podoba Bismarka, da, Marenberg — pruski Mrhovec!

(Strahovit vihar) je bil v shodni Sibiriji oni teden in napravil velikansko škodo. Podrl je vse hiše v štirih vaseh. Več sto ljudij je bilo ubitih, posebno otrok, katere je veter kar odnašal.

(Odbor akad. tehn. društva »Triglav«.) za zimski tečaj se je sestavil sledeče: Predsednik: Tekavčič Josip, cand. iur.; podpredsednik: Goričar Josip, cand. med.; tajnik: Peitler Fran, stud. iur.; blagajnik: Hrovatin Henrik, stud. tehn.; knjižničar: Wester Josip, stud. phil.; gospodar: Špindler Mart., stud. iur.; odbor. nam. Pregl Maks, cand. med.; revizorja: Verstovšek Karol, stud. phil., in Frlan Josip, cand. med.

(Začetek zime ka-li?) Okoli Irdninga na gornjem Štajarskem niso že samo planine, ampak tudi doline belo odejo dobile; te dni je vedno snežilo. Pred snegom pa je naš poročevalec videl na graščini Trautenfels na planem jagode cvesti.

(Trgatev okoli Ptuj.) Kakovost mošta je letos izvrstna. Vino bode boljše od lanskega. Dozdaj mošt prodajajo liter po 18 do 24 kr.

(Nesreča.) Dne 17. okt. večer je ponesrečil g. Franc Štauler, nadučitelj na Dolu pri Hrastniku. Padel je z visocega mosta rudarske železnice blizu g. Rücklna, ter se ubil. Bil je vrl učitelj, dober kristjan in narodnjak. Bodi mu Bog milostljiv sodnik!

(Vinska letina v Žitalah.) Trta je ondi letos srednje obrodila; sicer pa bode prav dobra vinska kapljica. Mošt se prodaja po 16 do 20 kr. liter.